

[Christophersen.]

mer. Sådanne muligheder for alternative løsninger tror jeg også burde indgå i arbejdet.

Jeg nævner dette til sidst for ligesom at bringe et længere perspektiv ind i en del af det arbejde, der er foregået i de senere måneder, og som finder sin afslutning i disse dage. Jeg tror, det er sådanne bestræbelser, vi i finansudvalget bør tage fat på. Og det er såmænd ikke noget specielt synspunkt, som venstre her giver udtryk for, for jeg tror, at der i alle partier i finansudvalget er en interesse for, at dette arbejde kommer i stand.

Jeg skal så blot afslutningsvis sige, at det finanslovsforslag, vi her står med, opfylder i sine hovedtræk den udgiftspolitiske målsætning, som mit parti repræsenteret gennem den tidligere regering ønskede at føre. Sådant som arbejdet med finanslovsforslaget er forløbet, er det vores forhåbning, at denne udgiftspolitik føres igennem. Den indeholder efter vores opfattelse fornuftige perspektiver også for de kommende finansår, perspektiver både i retning af fortsatte skattelettelser og i retning af fortsatte offentlige besparelser. Dette er en målsætning, som vi er sikre på at et stort flertal i denne sal kan være enig med os i.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Jeg vil gerne indledningsvis starte med at takke hr. Lysholt Hansen og hr. Christophersen for, at de nu i hvert fald er begyndt at interessere sig for vores program. Det er da altid et skridt i den rigtige retning. Desværre har de åbenbart ikke interesseret sig nok, fordi de har gjort sig skyldige i en meget lang række af misforståelser, en så lang række, at jeg vist ikke får tid til at imødegå dem i denne omgang, men vil vente med det til anden omgang.

Jeg tror nok, at det må være vigtigt, at man nu får vores version af, hvad det i grunden er, fremskridtspartiet ønsker. Det, der er meningen med vores 345 ændringsforslag, er at skabe basis for følgende skattelettelser: for det første 19.000 kr.s bundfradrag i 1975 med overførselsret, dvs. at et ægtepar får 38.000 kr. i bundfradrag. For det andet at dække en fjerdedel af de besparelser, der er nødvendige for at kunne indføre 60.000 kr.s bundfradrag i 1976. For det tredje ønsker vi at afvikle kapitalvindingsskatten fra og med

den 1. januar 1975. Og for det fjerde ønsker vi at afvikle sømandsskatten fra og med den 1. juli 1975.

For at nå disse mål skal der foretages ret omfattende besparelser på de offentlige budgetter. Og nu hører vi, at vi fra forskellig side bliver angrebet for, at disse besparelser nødvendigvis må blive asociale. Dette er ikke rigtigt. Vi har ikke foreslået nogen besparelser over for invalidepensionister eller over for behandlingen af blinde, døve, epileptikere, vanføre eller andre handicappede grupper, ligesom vort sygehusvæsen, såvel det kommunale som det statslige, stadig væk vil være en gratis serviceydelse over for borgerne. Vi har ikke foreslået så meget som én kroners besparelse på disse områder. Det er heller ikke rigtigt, når hr. Lysholt Hansen anfører, at vi har foreslået besparelser på forskellige former for folkepensioner. Det ligger nemlig sådan, at vi har foreslået den almindelige folkepension forhøjet med 1½ mia. kr. eller ca. 18 pct.

Hvor er det så, fremskridtspartiet ønsker at begrænse det offentliges udgifter? Det er f. eks. inden for erhvervstilkuddene. Vi mener, at erhvervslivets største og stort set eneste virkelige problem er omkostningsniveauet. Vi mener, at den altafgørende årsag til, at vi her i landet har et skyhøjt omkostningsniveau, er, at man fra politisk hold igennem de sidste 17 år har haft den fejlopfattelse, at man kunne løse vort til enhver tid værende betalingsbalanceproblem bare ved at sætte skatterne i vejret. Denne fejlopfattelse har været katastrofal for dette lands økonomi og vores fremtidige handlefrihed. Man har igennem disse 17 år fuldstændig set væk fra den simple kendsgerning, at befolkningen under fuld beskæftigelse selvfølgelig har været i stand til at skaffe sig kompensation for enhver forøgelse af skattetrykket igennem tilsvarende lønforhøjelser med heraf igen følgende endnu ringere betalingsbalance. Som følge heraf vil det i høj grad være i erhvervslivets interesse at bidrage til, at dette skattetryk nedsættes. Derfor sparer vi temmelig meget på de tre erhvervsministeriers budgetter. F. eks. nedbringer vi landbrugsministeriets underskud med ca. 500 mill. kr., på handelsministeriets budget sparer vi ca. 289 mill. kr. ud af 678 mill. kr., og på fiskeriministeriet sparer vi 4,3 mill. kr. ud af 36 mill. kr.